

Vnitřní spojení s Kristem přináší radost - Otec je přece vinař

JAN 15, 1-8

15,1 Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. **15,2** Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. **15,3** Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. **15,4** Zůstaňte ve mně, a já (zůstanu) ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. **15,5** Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. **15,6** Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. **15,7** Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. **15,8** Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.

REFLEXE

Nadpis tohoto úryvku v evangeliu nese název: Vnitřní spojení s Kristem. V Janově evangeliu najdeme několik nápadných Ježíšových prohlášení, která začínají větou: „Já jsem“. *Já jsem chléb* (4x - 6,35.41.48.51), *Já jsem světlo* (2x - 8,12; 12,46), *Já jsem dveře pro ovce* (2x - 10,7.9), *Já jsem dobrý pastýř* (2x - 10.11.14), *Já jsem vzkříšení a život* (11.25), *Já jsem cesta pravda a život* (14,6), *Já jsem vinný kmen* (2x - 15,1.5).

Tato Ježíšova prohlášení souvisejí s kvalitou života a životem vůbec:

- *chléb*: ten sytí a dává život,
- *světlo*: jen ve světle lze plně žít,
- *dveře k ovčím*: jen skrze dveře se řádně vstupuje do domu druhých,
- *dobrý pastýř*: zajišťuje bezpečí a stravu,
- *vzkříšení a život*: to je už v názvu,
- *cesta, pravda a život*: souvisí s kvalitou a možností žít vůbec
- *vinný kmen*: coby ratolest nemůže být plodná bez kmene

Ježíšova prohlášení souvisejí s životem a kvalitou života vůbec. Kdo však je dárce života? Bůh sám. A jakým jménem se prokazuje Bůh Mojžíšovi, když se ho ptal, jaké je tvoje jméno? Ehje ašer ehje - *Jsem, který jsem* (Ex 3,14). Bůh se ve Starém zákoně představil jako ten, kdo je život sám a kdo život dává. Život je jeho jméno. Když Ježíš říká: *Já jsem* a doplňuje, dnes třeba to přirovnání: *vinný keř*, mluví o sobě jako o tom, kdo život dává, tedy je Bůh. V Getsemanské zahradě, když se Ježíš zeptal vojáků, „*Koho hledáte*“ a oni odpověděli: „*Ježíš Nazaretského*“, Ježíš řekl: „*Já jsem to*“ a vojáci couvli a padli na zem (Jan 18,4-6). Proč asi? Byli to židé z chrámové stráže a měli přece jenom ponětí, kdo řekl Mojžíši: *Já jsem*. Právě pro toto, pro ně rouhání, Ježíše odsoudili, že se sebe dělá Boha.

Zaměřme se nyní na dnešní evangelium. Ježíš se přirovnal k vinnému keři. Zkusme popřemýšlet. Pro co člověk používá víno? Čeho je víno symbolem? Proč pijeme a pěstujeme víno? Pro radost. Pro setkání s přáteli. Pro oslavy, že jsme spolu a že je

nám dobře. Bůh je vinař, tedy ten, kdo se namáhá na vinici, lisuje a očekává, než vinice dá ovoce, než se vinný mošt promění ve víno. Očekává víno, ne ocet. Očekává dobré víno, které rozradostní tváře těch, kdo se chtějí radovat. Do tohoto vína vkládá svoji naději, jinak by to nedělal. Toto víno máme nést my.

My lidé jsme větve naroubované na vinnou révu. Jedině tak ponese ovoce ušlechtilosti a následné radosti. Jedině ve spojení s kmenem, s Ježíšem.

Mnozí z nás jsme prožili komunismus, všichni stále ještě prožíváme pandemii. Můžeme si všimnout jedné věci, která není vidět v normálně klidných časech. Kostely se vyprázdnily. Přišlo jakési nebezpečí a část z věřících zde není. Jistě strach. Tehdy z pronásledování, nyní z nákazy. Strach o život. Mnozí využívají v této době televizní přenosy. Jenže, člověka až udivuje, že lidé, nepotřebují eucharistii, nepotřebují zpověď. Nezavolají kolem Velikonoc, Vánoc, „Otče, jak bych to mohl udělat, abych se nenakazil a přitom se mohl vyzpovídat a přijmout Ježíše v chlebu života?“. Nechybí jim Ježíš! Ještě donedávna mnozí říkali, jak jim chybí kostel, když třeba onemocněli, nebo když pan farář nebyl přítomen a mše třeba v týdnu nebyly. Kostel jim chyběl a ale Ježíš jim dnes nechybí? Paradoxem je, že tyto lidi člověk potkává na ulici, v obchodě, dokonce na autobusových zastávkách..., že by tam nehrozila virová nákaza? Tito to však dnes bohužel neslyší... řekněte jim to: Proč ti nechybí Ježíš?

Jenže někdy jsme to i my, kdo společenství Církve zachováváme. Jdeme na mši, jdeme ke svátostem, pomodlíme se i růženec nebo přečteme něco z Písma doma a v tichu, ale přijde někdy taková situace, že člověk na všechno jakoby rázem zapomněl a chová se jako urvaný z řetězu a upadá i do závažných hříchů. Jak to?

Otec Vojtěch Kodet říká: *„To podstatné v křesťanství je úplné sjednocení s Ježíšem. Opravdu nestačí znát Ježíšovo učení, nestačí se pro něj jednou rozhodnout. Nestačí praktikovat náboženský život. Nestačí o něm jenom něco číst, i kdyby to bylo slovo Boží. Nestačí jenom pracovat pro Ježíše nebo pro druhé. To vše totiž můžeme dělat bez něj, bez jeho Ducha, ze své vlastní pýchy a sobectví. A tím obelhávat sebe i druhé. Bez důvěrného vztahu s Ježíšem, nejen že nemůžeme dělat nic, jak Pán říká, ale nemáme s Kristem nic společného. Protože vinný kmen a ratolest tvoří jednu rostlinu. To znamená, mají stejnou mízu, mají téhož ducha, mají stejné smýšlení a společně přinášejí stejné ovoce. (...) Klíčové slovo celého vyprávění je zůstat v něm (...) Člověk zůstává tam, kde má srdce“* (KODET V. 5. neděle velikonoční B - videoúvod, in. www.vojtechkodet.cz).

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic...Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova...“ Bůh se nám představuje jako vinař - ten, kdo touží dát radost životu. Snad právě proto, že Boha nevnímáme jako radost, podléháme jiným radostem, nebo i strachům a na Pána zapomínáme. Název dnešního úryvku evangelia zní: Vnitřní spojení s Kristem. Nechceme-li odpadnout od víry nebo života podle ní, je třeba zůstat v naslouchání jeho slovu. Nejen v kostele, nebo doma při osobní modlitbě. Ale být s Kristem v jenom smýšlení, být s ním jedním duchem. Mít u něho své srdce, vždy si říkejme, odkud přijde radost i odvaha. Radost z vína, který může dát jen jediný vinař svého druhu - totiž jen Bůh.